

Ολισθηματική η πορεία λύσης του Κυπριακού

Όλες οι εκάστοτε κυβερνήσεις, όλες οι κομματικές φατρίες και κομματικοί παράγοντες μιλούν και ενδιαφέρονται για τη λύση του κυπριακού προβλήματος. Όμως, αν και όλοι διαγιγνώσκουν και αναγνωρίζουν ότι αιτία και πηγή των δεινών που συνθέτουν το Κυπριακό και που για 30 τόσα χρόνια μας κατατρύχουν είναι η επαίσχυντος επιδρομική εισβολή και οι εξ αυτής απορρέουσες συνέπειες, εντούτοις κανείς μέχρι σήμερα από όλους αυτούς του εμπηκομένου, ανένδοτα, επίμονα και μαχητικά, δεν έθεσε θέμα «εισβολής και κατοχής», παρόλο που τόσο στο παρελθόν, όσο και στο παρόν μας δόθηκαν πλείστες όσες ευκαιρίες. Και ενώ ο Ντενκτάς έθετε θέμα κράτους, η δε σημερινή τουρκοκυπριακή ηγεσία αλλιά και η επίσημος Τουρκία πχούν στον ίδιο μουσικό τόνο και εξακολουθούν να επιμένουν στην εγκαθίδρυση ξεχωριστού κράτους, εμείς, προς αντίκρουση, που θα έπρεπε να είχαμε θέσει θέμα «εισβολής και κατοχής», αντίθετα, αντί τούτου, απεμπολούμε τα εδάφη μας, διαπραγματευόμεθα και συναινούμε με αυτά, να συγκροτηθεί ομόσπονδο κράτος. Το δε χειρότερο, προτείνουμε και αποδεχόμεθα μπαλωματική λύση, βάσει ενός σχεδίου εξαμβλωματικού, το οποίον προνοεί δια της παρθενογένεσης κατάληψη του υφιστάμενου κράτους. Δυστυχώς, βαυκαλιζόμεθα με τη σκέψη και ελπίδα, ότι θα μπορέσουμε να επιφέρουμε σε τούτο τις ριζικές και

ποθητές εις όφελος μας αλλαγές. Πολύ αμφίβολο ότι θα βρούμε ανταπόκριση. Αυτό τουλάχιστον προοιωνίζουν τα γεγονότα που προέκυψαν από τον ανορθόδοξο και ολισθηματικό χειρισμό, στην όλη πορεία του Κυπριακού.

Αλήθεια, διερωτώμεθα. Πώς αναμένουμε ορθόδοξη λύση προς όφελός μας, καθόσον εμείς, στην όλη πορεία του Κυπριακού, παραλείψαμε να ακολουθήσουμε μονολιθική στρατηγική, και ανέκκλητα να επιμένουμε και αξιούμε από τους αναμειχθέντες στη λύση του προβλήματός μας, ότι αυτήν, ανελλιπώς θα έπρεπε να βασίσουν στις θεμελιακές αρχές, που διέπουν τον οργανισμό στον οποίον αυτοί εκκλησιάζονται, τον ΟΗΕ. Αλήθεια διερωτώμεθα. Πώς αναμένουμε, οι επαΐοντες ξένοι, ότι θα πιέσουν την Τουρκία να επιστρέψει τα εδάφη μας, καθόσον εμείς οι ίδιοι τα απεμπολούμε, και αποφεύγουμε αδιαλείπτως και επίμονα να αξιούμε την επιστροφή των; Πέραν τούτου διερωτώμεθα. Πως αναμένουμε, ορθόδοξα να επιλυθούν τα από την εισβολή προκύψαντα και συνθέτοντα το Κυπριακό πρόβλημα, όταν εμείς, ολισθηματικά ενεργώντας, δεν επιδιώκεμα και δεν επιδιώκουμε τη ριζική θεραπεία των αιτίων που τα εδημιούργησαν, παρά μόνο με ενσυνείδητη υποχωρητικότητα, και τυφλοί πολιτικής ευθαρσίας και μαχητικότητας, επιζητούμε μπαλωματικές λύσεις, με βάση το σχέδιο Ανάν, στο οποίο με

φρούδες ελπίδες ευελπιστούμε ότι θα επιφέρουμε βελτιωτικές αλλαγές; Δυστυχώς ματαιοδοξούμε. Αγνοούμε ή και δεν θέλουμε να συνειδητοποιήσουμε ποιοι εμχανεύθησαν το σχέδιο και ότι τα παγιδευτικά μνημόνια με τα οποία τούτο ετεχνουργήθη και εκοσμήθη, είναι για σκοπούς ξεπλήρωσης ηθικού χρέους προς την Τουρκία. Οι ίδιοι οι οραματιστές του Σχεδίου ομολόγησαν ότι το πρόσφεραν δώρο στην Τουρκία για τις διευκολύνσεις και εκδουλεύσεις που αυτή τους παρέσχε κατά την επιδρομική και «απελευθερωτική» εναντίον του Ιράκ επέλασή των.

Οι ίδιοι και αυτοί κύκλοι, συνεπείς στο ραδιουργικό τους ρόλο, παρεδέχθησαν ότι δεν εδίστασαν να μετέλθουν ακόμα και τα δόλια και κολάσιμα μέσα της χρηματικής δωροδοκίας για να μας επιβάλλουν το κλίνον υπέρ των Τούρκων αχρείο σχέδιο Ανάν. Πώς λοιπόν, υπό τοιαύτες συνθήκες, αναμένουμε ότι οι «φίλοι» μας Δυτικοί, αυτοί που μηχανορραφικά επηαστούργησαν το σχέδιο, από αγαθές προς εμάς προθέσεις διαπνεόμενοι, θα επιτύχουν επωφελείς και ευνοϊκές βελτιώσεις; Αλλή και ο τουρκικός παράγων ο οποίος επαναπαυόμενος στις εξ ανάγκης κολλακευτικές θωπίες των πατρώνων του, θα θελήσει να επανέλθουν ουσιαστικές και ικανοποιητικές αλλαγές; Το βέβαιο είναι ότι οι «φίλοι» μας, ενεργώντας υστερόβουλα, θα επιχειρήσουν να επιφέρουν στο σχέδιο τοιαύτες ανικανοποίητες σε μας τροποποιήσεις, σε τρόπο ώστε να τις απορρίψουμε και να

προκύψουν έτσι βαρύνουσες για μας συνέπειες.

Πεσομιστές δεν είμαστε, όμως αυτά κρίνουμε από τη φορά των γεγονότων και τις «καλόβουλες» διαθέσεις των ηγετικών κύκλων του Ο.Η.Ε. και των ετεροκίνητων κύκλων της Ε.Ε. Ίσως οι αντιφρονούντες με τα πιο πάνω αναφερόμενα να διερωτηθούν τι πρέπει να πράξουμε. Η απάντηση σ' αυτούς είναι: Ενόσω είναι καιρός και προτού είναι αργά, να πράξουμε εκείνο που για χρόνια τώρα δεν ετοιμήσαμε. Με αξιοπρέπεια, παρρησία και θάρρος, χωρίς ενδοτισμούς, και με έμβλημα την αξίωση του δικαίου να προβάλλουμε και με αποφασιστικότητα να απαιτήσουμε να μας αποδοθεί δικαίωση, χωρίς περιστροφές, πράγμα που στην περίπτωση εξυπακούει επιστροφή των αρπαγώντων και κατεχομένων εδαφών μας, πλήρη αποκατάσταση των προσφύγων στις πατρογονικές τους εστίες, απαλλαγή από τον επιδρομικό τουρκικό στρατό και παράνομο εποικισμό, και το σπουδαιότερο, αποτροπή διάβρωσης, ακρωτηριασμού ή και κατάλυσης του υφιστάμενου κράτους. Να μην επαναπαυθούμε μόνο στις προσωπικές, με τις διάφορες κυβερνήσεις, επαφές, αλλή και δι' εγγράφου μνημονίου να εκθέσουμε και καταγγείλουμε στη διεθνή κοινή γνώμη όλο το εις βάρος μας και αντικείμενο στις διεθνείς διατάξεις και κανονισμούς διαπραχθέν από την Τουρκία, κουρσαρικό, επιδρομικό και εγκληματικό έργο. Να μην λιποψυχήσουμε, αλλή με παρρησία να απαιτή-